

COLUMBA

-----door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Latijnse naam: 'Duif'.

*

Columba van Sens, Meaux, Frankrijk; martelares; † 273; feest 31 december.

Zij was afkomstig uit Spanje. Omdat ze omwille van Christus maagd waa gebleven, vreesde zij tijdens een christenvervolging onder keizer Aurelianus (270-275) bij de overheid aangegeven te zullen worden. Zo was zij haar geboorteland ontvlucht en had een veilig heenkomen gezocht in Frankrijk. Daar werd ze alsnog met andere vluchtelingen gearresteerd, ondervraagd en toen zij niet van mening wilde veranderen, aan allerhande martelingen onderworpen. Volgens de legende bestond een van de folteringen erin dat ze werd ondergebracht in een bordeel, voor een christenvrouw, die bovendien maagd wilde blijven, wel het afschuwelijkste wat denkbaar was. Maar er kwam een beer, die zich opwierp als haar persoonlijke lijfwacht, en er was geen man die haar ook maar in de verte durfde te benaderen. Uiteindelijk werd ze met het zwaard onthoofd.

Haar relieken werden bijgezet in Sens en genoot verering in heel Frankrijk. Vanuit Luxeuil werd de aan haar toegewijde benedictijner abdij Ste-Colombe-lès-Sens gesticht; deze werd in 1792 tijdens de Franse Revolutie vernield.

Zij patrones tegen oogziekten; haar voorspraak wordt ingeroepen voor regen.

Zij wordt vaak afgebeeld met een beer (op basis van de legende).

*

Columba (ook **Comba**) **van Evora**, Portugal; martelares met haar broer, bisschop **Jordanus** & hun zuster **Anonimata** (ook **Anonyma**); † 303; feest 1 mei.

Oude boeken vermelden op 1 mei: *"Te Turagium, In de buurt van Evora, hebben velen voor Christus hun bloed vergoten. Onder hen was de bisschop met zijn beide zusters. De ene heette Columba. Op de plek waar zij haar bloed vergoot, ontstond een heilige bron. Velen die zich met dat water wasten, vonden genezing. Haar zus heette Anonimata (ook wel Anonyma). Hun broer, de bisschop, heette Jordanus. Zijn feest stond op 6 augustus. Dit alles vond plaats in het jaar 303, ten tijde van Diocletianus."*

*

Columba van Cordova, Spanje; martelares tezamen met **Digna & Pomposa**; † 853; feest 17 september.

Onze kennis van Columba hebben wij te danken aan ene Eulogius. Deze Eulogius was priester in Cordova ten tijde van de overheersing der Muselmannen. De Emir, Abd-Al-Rahman II, stond wel vrijheid van godsdienst toe, maar geen bekeringswerk. Toch braken er in het jaar 850 te Cordova vervolgingen uit. De bisschop viel af en pleitte tegen zijn gelovigen. Velen werden gevangen gezet en met de dood bedreigd, onder wie ook Eulogius. Hij schreef daarop in de gevangenis een boekje, geheten 'Aansporing tot het martelaarschap'. De boodschap was dat je in ieder geval niet van je geloof moest afvallen, je medegelovigen en God niet moest verraden en je eigen eeuwig geluk niet prijsgeven. Het - relatief korte - lijden van deze tijd zou niet opwegen tegen de eeuwige beloning, zo citeerde hij Paulus.

In feite was dit boekje bestemd voor twee vrouwen: Flora en Maria, die inderdaad werden onthoofd op 24 november 851. Deze twee martelaressen hadden vlak voor hun dood beloofd dat zij bij aankomst in de hemel zouden bidden voor de vrijlating van de medechristenen. Inderdaad werden de anderen binnen een week na hun dood in vrijheid gesteld. Toch ondergingen nog een aantal gelovigen in de jaren daarna de marteldood: tot hen behoren Gumismundus en Servus-Dei; Aurelius en Felix, elk met zijn vrouw; Christoforus en Levigild; Rogelus en Servio-Deo, allen gedood in 852 nog onder Abd-Al-Rahman. In 853 werd deze opgevolgd door zijn zoon Mohammed. Hij zette de lijn van zijn vader door. In 853 reeds stierven de marteldood de monnik Fandila, Anastasius, Felix en drie vrouwen die hun leven als maagd aan God hadden toegewijd: Columba, Digna en Pomposa.

Het was Eulogius die deze mensen bijstond in hun laatste momenten. Hij heeft dan ook hun namen opgetekend en hun verhaal opgeschreven in een boekje, getiteld 'Gedenkboek der Heiligen'.